Downloaded via the EU tax law app / web

Arrêt de la Cour
Mål C?400/02

Gerard Merida

mot

Förbundsrepubliken Tyskland

(begäran om förhandsavgörande, framställd av Bundesarbeitsgericht)

”Artikel 39 EG – Kollektivavtal – Övergångsstöd till förmån för förutvarande civila arbetstagare vid de allierades trupper i Tyskland – Gränsarbetare – Fastställelse av beräkningsunderlaget för nämnda stöd – Fiktivt beaktande av skatten på inkomst av tysk tjänst”

Sammanfattning av domen

Fri rörlighet för personer – Arbetstagare – Likabehandling – Sociala förmåner – Övergångsstöd som beviljas till löntagare vid uppsägning – Fiktivt avdrag, för en arbetstagare som är bosatt och skattskyldig i en annan medlemsstat, för inkomstskatt på lön som teoretiskt sett skall betalas i anställningsstaten – Otillåtet – Skäl – Saknas

(Artikel 39 EG; rådets förordning nr 1612/68, artikel 7.4)

Artiklarna 39 EG och 7.4 i rådets förordning nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen utgör hinder för en nationell kollektivavtalsbestämmelse, enligt vilken storleken på en social förmån, såsom ett övergångsstöd som kompletterar de förmåner som beviljas vid arbetslöshet, som utbetalas av anställningsmedlemsstaten till en arbetstagare som är bosatt och skattskyldig i en annan medlemsstat, beräknas på så sätt att ett fiktivt avdrag görs för skatt på inkomst av tjänst enligt bestämmelserna i anställningsstaten vid fastställelse av beräkningsunderlaget för nämnda stöd, trots att liknande löner och andra ersättningar som utbetalas till arbetstagare som inte är bosatta i denna stat, i enlighet med ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, endast skall beskattas i de sistnämndas bosättningsstat.

De administrativa problem som tillämpningen av olika sätt att beräkna nämnda stöd, beroende på var den berörde är bosatt, medför för anställningsstaten och de ekonomiska konsekvenserna av att inte beakta den nationella inkomstskatten kan inte motivera att denna medlemsstat inte iakttar de skyldigheter som följer av EG?fördraget.

(se punkterna 29–30, 37 och domslutet)

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 16 september 2004(1)

Artikel 39 EG – Kollektivavtal – Övergångsstöd till förmån för förutvarande civila arbetstagare vid

de allierades trupper i Tyskland – Gränsarbetare – Fastställelse av beräkningsunderlaget för nämnda stöd – Fiktivt beaktande av skatten på inkomst av tysk tjänst

I mål C-400/02,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG,
som framställts av Bundesarbeitsgericht (Tyskland), genom beslut av den 27 juni 2002, som inkom till domstolen den 12 november 2002, i målet mellan
Gerard Merida

och

Förbundsrepubliken Tyskland,
meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.?P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (referent), R. Schintgen och N. Colneric,
generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet,
med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 15 januari 2004,
med beaktande av de yttranden som avgivits av:
– Gerard Merida, genom F. Lorenz, Rechtsanwalt,
– Förbundsrepubliken Tyskland, genom W.-D. Plessing, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten E.H. Neuert,
– Europeiska gemenskapernas kommission, genom G. Braun, R. Lyal och D. Martin, samtliga i egenskap av ombud,
och efter att den 5 februari 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artikel 39 EG.
2 Denna begäran har framställts inom ramen för en tvist mellan Gerard Merida, fransk medborgare, och Förbundsrepubliken Tyskland angående beräkningen av det kompletterande övergångsstöd (Überbrückungsbeihilfe) som denna stat har utbetalat till honom enligt Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kollektivavtal om socialt skydd för arbetstagare vid de trupper som är permanent stationerade i Förbundsrepubliken Tyskland) av den 31 augusti 1971 (nedan kallat TV SozSich).

Tillämpliga bestämmelser
De gemenskapsrättsliga bestämmelserna
3 Artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) har följande lydelse:

”1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om han eller hon skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

…

4. Alla klausuler i ett kollektivt eller individuellt avtal eller någon annan kollektiv bestämmelse om rätt att söka anställning, anställning, lön och andra villkor för arbete eller avskedande skall vara ogiltiga, såvitt de föreskriver eller bemyndigar diskriminerande villkor för arbetstagare som är medborgare i de andra medlemsstaterna.”

De nationella bestämmelserna

4 I 4 § TV SozSich föreskrivs följande i fråga om övergångsstödet:

”1.Övergångsstöd utges

…

b)såsom komplement till förmåner med anledning av arbetslöshet eller yrkesutbildning (arbetslöshetsersättning/-stöd, stöd för uppehället) från Bundesanstalt für Arbeit (den statliga myndigheten för arbete),

…

3. a) (1) Beräkningsunderlag för övergångsstöd som utges såsom komplement till ersättning för annan sysselsättning (1 a) är den kollektivavtalsenliga grundlön enligt 16 § 1 a [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kollektivavtal för arbetstagare vid de trupper som är permanent stationerade i Förbundsrepubliken Tyskland) av den 16 december 1966 (nedan kallat TV AL II) som arbetstagaren hade rätt till per hel kalendermånad vid tidpunkten för uppsägningen, för arbete som utförts under den i anställningsavtalet reglerade arbetstiden.

…

3. b)Beräkningsunderlag för övergångsstöd som utges såsom komplement till förmåner från Bundesanstalt für Arbeit (1 b) är beräkningsunderlaget enligt stycke a) ovan minskat med löneavdrag enligt lag. Vid fiktiv beräkning av skatt på inkomst av tjänst och av socialförsäkringsavgifter skall man utgå från aktuella inkomstskatte- och försäkringsuppgifter beträffande arbetstagaren vid tidpunkten för utbetalning av övergångsstödet – dock utan beaktande av de fribelopp som har tagits upp på skattsedeln (Lohnsteuerkarte).

4. Övergångsstödet uppgår

–under det första året efter anställningens upphörande till 100 procent, och

–från och med det andra året till 90 procent

–av skillnaden mellan beräkningsunderlaget (3 a eller b) och de förmåner som anges under 1 och 2 ovan.

Om övergångsstödet utbetalas som komplement till förmåner från Bundesanstalt für Arbeit eller från den lagstadgade sjuk- eller olycksfallsförsäkringen skall det ökas med det belopp som krävs för att täcka skatten på inkomst av tjänst.

…”

5 I punkt 2 i Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SocSich – Neufassung 1992 (kommentaren och tillämpningsriktlinjerna till TV SozSich – 1992 års lydelse (nedan kallad kommentar och tillämpningsriktlinjer) anges följande:

” Beträffande 4 § 1:

…

2.6.5Förmåner med anledning av arbetslöshet som en gränsarbetare från ett EU-land endast kan erhålla från sitt bosättningsland jämställs med förmån från Bundesanstalt für Arbeit, om gränsarbetaren från sin nuvarande bostad kan vara yrkesverksam på den tyska arbetsmarknaden.

…
Beträffande 4 § 3:
…
2.8.5Var arbetstagaren vid tidpunkten för uppsägningen till följd av dubbelbeskattningsavtal befriad från att erlägga skatt på inkomst av tjänst skall, vid fastställelse av beräkningsunderlaget enligt 3 b, de skatteavdrag beaktas som skulle ha gjorts för en i övrigt jämförbar tysk arbetstagare bosatt inom landet.
…
Beträffande 4 § 4:
…
2.9.4Erhåller arbetstagaren övergångsstöd enligt 2.6.5 såsom komplement till förmåner från en utländsk socialförsäkringsgivare, skall storleken på övergångsstödet beräknas på samma sätt som det stöd från Bundesanstalt für Arbeit som skulle ha tillkommit den berättigade, om han hade haft sin bosättning i Tyskland. Om den förmån han faktiskt erhåller är högre skall avdrag för skillnaden göras enligt 5 §.”
6 Enligt 5 § TV SozSich skall andra förmåner än dem som avses i 4 § 1, och som arbetstagaren har rätt till, beaktas vid utbetalningen av övergångsstöd.
7 Av artikel 14.1 i avtalet av den 21 juli 1959 mellan Republiken Frankrike och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning och fastställelse av ömsesidigt administrativt och juridiskt bistånd beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt beträffande närings- och fastighetsskatter (nedan kallat dubbelbeskattningsavtalet), vilket senare ändrats, framgår följande:
”Lön och liknande ersättning samt ålderspension som en avtalsslutande stat … utbetalar till fysiska personer som är bosatta i den andra staten för administrativa eller militära tjänster, aktuella eller tidigare, är endast skattepliktiga i den första staten. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas när ersättningarna beviljas personer som har medborgarskap i den andra staten utan att samtidigt vara medborgare i den första staten. I sådant fall är ersättningarna endast skattepliktiga i den stat där dessa personer är bosatta.”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan
8 Gerard Merida var fram till och med den 30 november 1999 civilanställd vid de franska trupper som var stationerade i Baden-Baden (Tyskland), men han var bosatt i Frankrike. TV AL II var tillämpligt på hans anställningsavtal och hans lön utbetalades av de tyska myndigheterna i hans arbetsgivares namn och för dennes räkning.
9 I enlighet med artikel 14.1 i dubbelbeskattningsavtalet var den bruttolön som Gerard Merida uppbar för sitt arbete, efter avdrag för socialförsäkringsavgifter som erlades i Tyskland, skattepliktig i Frankrike. Eftersom den franska skattesatsen på inkomst av tjänst är lägre än den som tillämpas i Tyskland uppbar Gerard Merida en högre nettoinkomst än en arbetstagare som befann sig i samma situation som han, men var bosatt i den sistnämnda medlemsstaten.
10 Gerard Merida erhöll övergångsstöd enligt 4 § TV SozSich efter det att hans anställningsavtal sagts upp. När beräkningsunderlaget för detta fastställdes gjorde de tyska myndigheterna, genom en fiktiv beräkning, avdrag från den grundlön som arbetstagaren enligt TV AL II ”hade rätt till per hel kalendermånad vid tidpunkten för uppsägningen, för arbete som utförts under den i anställningsavtalet reglerade arbetstiden”, inte bara för avgifterna till den tyska socialförsäkringen utan även för tysk skatt på inkomst av tjänst. Med tillämpning av 5 § TV SocSich och punkt 2.9.4 i kommentaren och tillämpningsriktlinjerna minskade de tyska myndigheterna dessutom det övergångsstöd som utbetalades till Gerard Merida med beloppet av den arbetslöshetsersättning som denne erhållit i Frankrike mellan den 22 februari och slutet av mars 2000.
11 Enligt Gerard Merida är det fiktiva avdraget från hans grundlön av tysk skatt på inkomst av tjänst vid fastställelsen av underlaget för beräkningen av övergångsstödet rättstridigt. Enligt dubbelbeskattningsavtalet skall detta stöd nämligen endast beskattas i Frankrike,

och i förevarande fall sker en rättsstridig dubbelbeskattning av stödet. Den fiktiva beräkningen av nettolönen med tillämpning av tysk skatterätt i syfte att fastställa beloppet av detta stöd strider mot stödets ändamål att kompensera för den inkomstförlust som följer av en uppsägning och strider dessutom mot gemenskapsrätten.
12 Såväl domstolen i första instans som domstolen i andra instans har ogillat Gerard Meridas talan. Han har överklagat till den hänskjutande domstolen.
13 Enligt Bundesarbeitsgericht har domstolen i andra instans med tillämpning av nationell rätt haft fog för att ogilla talan. Härvid följde den Bundesarbeitsgerichts rättspraxis enligt vilken den fiktiva nettolönen, i egenskap av beräkningsunderlag för övergångsstödet, skall fastställas enligt 4 § 3 b TV SozSich. Härvid skall Förbundsrepubliken Tyskland, även i Gerard Meridas fall, beakta den fiktiva tyska skatten på inkomst av tjänst, trots att han är bosatt och skattskyldig i Frankrike.
14 Det kan emellertid inte uteslutas att arbetsmarknadens parter har feltolkat artikel 39 EG genom att, även för arbetstagare som är bosatta i en annan medlemsstat, fiktivt beakta den tyska skatten på inkomst av tjänst när beräkningsunderlaget för övergångsstödet fastställs.
15 Den nationella domstolen har i detta avseende framfört att Gerard Merida anser sig vara utsatt för diskriminering, eftersom han liksom då han var anställd vid de allierades trupper i Tyskland, samtidigt som han är skyldig att betala skatt på sin inkomst enligt fransk skatterätt, eftersom han uppbär arbetslöshetsersättning i Frankrike och övergångsstöd i Tyskland, även skall acceptera att en fiktiv nettoersättning, som fastställts genom att vissa avdrag gjorts i enlighet med tysk skatterätt, skall tjäna som beräkningsunderlag vid fastställelse av det nämnda stödets storlek. Han omfattas således samtidigt av skatterätten i två medlemsstater, vilket strider mot artikel 39 EG.
16 Den nationella domstolen har påpekat att beskattningen av den inkomst som utbetalats av Förbundsrepubliken Tyskland till Gerard Merida efter det att anställningsavtalet sagts upp liksom tidigare regleras av bestämmelserna i dubbelbeskattningsavtalet. Gerard Merida har felaktigt invänt endast mot den omständigheten att det beräkningsunderlag som ligger till grund för övergångsstödets bruttobelopp i hans fall inte regleras på ett sätt som är mer gynnsamt än för en arbetstagare som inte är gränsarbetare.
17 Bundesarbeitsgericht har emellertid beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:
”Innebär det ett åsidosättande av artikel 39 EG, om fiktiv tysk skatt på inkomst av tjänst (4 § 3 b andra meningen TV SozSich) beaktas vid fastställelse av beräkningsunderlaget för övergångsstödet, i ett sådant fall som anges i 4 § 1 b TV SozSich, när den förutvarande arbetstagaren är bosatt i utlandet och skattskyldig där?”

Tolkningsfrågan
18 I artikel 39 EG förbjuds all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
19 I artikel 7.4 i förordning nr 1612/68, där vissa rättigheter som migrerande arbetstagare har enligt artikel 39 EG utvecklas närmare och genomförs (dom av den 15 januari 1998 i mål C-15/96, Schöning-Kougebetopoulou, REG 1998, s. I?47, punkt 12), föreskrivs att alla klausuler i ett kollektivavtal om bland annat lön och andra villkor för arbete eller avskedande skall vara ogiltiga, såvitt de föreskriver diskriminerande villkor för arbetstagare som är medborgare i de andra medlemsstaterna.
20 Det har inte bestritts att en sådan förmån som övergångsstödet, som tillhör de förmåner som beviljas arbetstagare vid uppsägning, omfattas av det materiella tillämpningsområdet för de bestämmelser som angetts i föregående punkt och att en gränsarbetare som befinner sig i samma situation som Gerard Meridas kan åberopa dessa bestämmelser i förhållande till en sådan förmån (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 september 1998 i mål C-35/97, kommissionen mot Frankrike, REG 1998, s. I-5325, punkterna 36, 40 och 41).

21 Enligt domstolens fasta rättspraxis innebär bestämmelserna om likabehandling i artikel 39 EG och i artikel 7 i förordning nr 1612/68 inte bara förbud mot öppen diskriminering på grund av nationalitet utan även mot alla former av förtäckt diskriminering som, genom tillämpning av andra kriterier, rent faktiskt leder till samma resultat (se bland annat dom av den 23 maj 1996 i mål C-237/94, O'Flynn, REG 1996, s. I-2617, punkt 17).
22 Icke-diskrimineringsprincipen kräver inte endast att lika situationer inte får behandlas olika utan även att olika situationer inte får behandlas lika (se bland annat dom av den 17 juli 1997 i mål C-354/95, National Farmers' Union m.fl., REG 1997, s. I-4559, punkt 61).
23 En bestämmelse i nationell rätt skall, såvida den inte är objektivt motiverad och står i proportion till sitt syfte, anses vara indirekt diskriminerande om den till sin natur är sådan att det finns risk för att migrerande arbetstagare drabbas i högre grad än inhemska arbetstagare och det följaktligen föreligger en risk för att bestämmelsen särskilt missgynnar migrerande arbetstagare (se bland annat domen i det ovannämnda målet O'Flynn, punkt 20).
24 I förevarande fall är det ogynnsamt för gränsarbetare att den fiktiva tyska skatten på inkomst av tjänst beaktas. Det fiktiva avdraget för denna skatt vid fastställelsen av beräkningsunderlaget för övergångsstödet missgynnar nämligen de personer som, liksom Gerard Merida, är bosatta och skattskyldiga i en annan medlemsstat än Förbundsrepubliken Tyskland i förhållande till arbetstagare som är bosatta och skattskyldiga i denna sistnämnda stat.
25 Vad beträffar de sistnämnda fastställs det beräkningsunderlag som används för att fastställa övergångsstödet på så sätt att detta underlag motsvarar den nettolön som den berörde skulle ha haft rätt till vid den tidpunkt då stödet utbetalades, om ingen uppsägning skett. Detta resultat uppnås genom att ett fiktivt avdrag görs, både för avgifterna till socialförsäkringen och för den skatt som belöper på inkomsten enligt tysk skatterätt som gällde för den berörde under anställningstiden.
26 Under det första året efter anställningens upphörande uppgår övergångsstödet till 100 procent av skillnaden mellan beräkningsunderlaget och arbetslöshetsersättningen (4 § 3 b TV SozSich). I 4 § 4, andra meningen, TV SozSich garanteras för övrigt att all eventuell beskattning som övergångsstödet kan bli föremål för neutraliseras, bland annat på grund av att det maximala beloppet för skattebefrielse i Tyskland har överskridits.
27 Under det första året efter anställningens upphörande motsvarar inkomsten för förutvarande arbetstagare som är bosatta i Tyskland följaktligen den inkomst som skulle ha utbetalats till dem om de varit aktivt verksamma.
28 När det gäller gränsarbetare som befinner sig i samma situation som Gerard Merida uppnås däremot inte samma resultat genom utbetalningen av övergångsstödet, på grund av det fiktiva avdraget för tysk skatt på inkomst av tjänst vid fastställelse av beräkningsunderlaget för övergångsstödet. Övergångsstödet skall i enlighet med artikel 14.1 i dubbelbeskattningsavtalet beskattas i Frankrike precis som den lön som tidigare uppbars av Gerard Merida.
29 För att motivera tillämpningen av detta beräkningssätt med avseende på gränsarbetare, har de tyska myndigheterna framhållit de administrativa problem som tillämpningen av olika beräkningssätt, beroende på var den berörde är bosatt, skulle medföra och de ekonomiska konsekvenserna av att inte beakta den tyska inkomstskatten
30 Dessa invändningar, som avser ökade finansieringskostnader och eventuella administrativa problem, kan emellertid inte godtas. Sådana skäl kan nämligen inte under några omständigheter motivera att Förbundsrepubliken Tyskland inte iakttar de skyldigheter som följer av EG-fördraget (se, bland annat, dom av den 15 januari 2002 i mål C-55/00, Gottardo, REG 2002, s. I-413, punkt 38).
31 Vid förhandlingen uppgav den tyska regeringen att 4 § 4, andra meningen, TV SozSich skall tolkas på så sätt att en person som befinner sig i samma situation som Gerard Merida kan erhålla återbetalning i Tyskland av den skatt på övergångsstödet som, eventuellt, erlagts i bosättningsmedlemsstaten. Den nämnda bestämmelsen har nämligen till syfte att neutralisera all eventuell skatt som skall betalas på grund av att denna förmån uppbärs,

oavsett i vilken stat skatten betalas.
32 Påståendet att den skatt som erlagts i bosättningsmedlemsstaten återbetalas i efterhand i anställningsmedlemsstaten kan emellertid, även om det skulle anses styrkt, inte förändra slutsatsen att det utgör en diskriminering till nackdel för arbetstagare som befinner sig i samma situation som Gerard Merida att fiktivt beakta den tyska skatten på inkomst av tjänst.
33 Det fiktiva avdraget för den tyska skatten på inkomst av tjänst vid fastställelsen av beräkningsunderlaget för övergångsstödet har nämligen inget samband med den inkomstskatt som betalats av arbetstagaren i Frankrike under den tid han varit anställd, vilket innebär att, även om ett belopp som motsvarar den skatt som mottagaren av denna förmån betalat i Frankrike i efterhand återbetalas i Tyskland, en sådan återbetalning rent faktiskt kan visa sig uppgå till ett lägre belopp än skillnaden mellan den lön som utbetalades under den yrkesverksamma tiden och den arbetslöshetsersättning som uppbärs av den berörde.
34 Det har för övrigt inte bestritts att detta är fallet i målet vid den nationella domstolen, i vilket tillämpningen av det fiktiva avdraget för den tyska skatten på inkomst av tjänst vad beträffar gränsarbetare som befinner sig i samma situation som Gerard Merida faktiskt leder till att de sistnämnda går miste om en del av den nettoinkomst som de erhöll under den tid de arbetade vid de trupper som var stationerade i Tyskland, varvid denna del motsvarar skillnaden mellan den skatt på inkomst av tjänst som erlagts i Frankrike och den, högre, tyska skatten på inkomst av tjänst som fiktivt dragits av vid beräkningen av övergångsstödet.
35 För gränsarbetare som befinner sig i samma situation som Gerard Merida innebär den fiktiva tillämpningen av den tyska skattesatsen på inkomst av tjänst i motsats till vad som gäller för arbetstagare som är bosatta i Tyskland således att övergångsstödet inte kompenserar den löneförlust som följer av att anställningen upphört under det första året efter det att anställningen upphört.
36 En sådan kompensation skulle däremot kunna föreligga om de tyska myndigheterna fastställde beräkningsunderlaget för övergångsstödet, som skall beskattas i Frankrike i enlighet med artikel 14.1 i dubbelbeskattningsavtalet, utan att fiktivt göra avdrag för tysk skatt på inkomst av tjänst, vilken inte uttogs på den lön som utbetalades under den berördes arbetsverksamma period, och utan att återbetala den skatt på inkomst av tjänst som erlagts i Frankrike.
37 Under dessa förhållanden skall den fråga som ställts besvaras på så sätt att artiklarna 39 EG och 7.4 i förordning nr 1612/68 utgör hinder för en nationell kollektivavtalsbestämmelse, enligt vilken storleken av en social förmån, såsom övergångsstödet, som utbetalas av anställningsmedlemsstaten, beräknas på så sätt att ett fiktivt avdrag görs för skatt på inkomst av tjänst enligt bestämmelserna i denna stat vid fastställelse av beräkningsunderlaget för nämnda stöd, trots att liknande löner och andra ersättningar som utbetalas till arbetstagare som inte är bosatta i anställningsmedlemsstaten, i enlighet med ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning endast skall beskattas i de sistnämndas bosättningsstat.

Rättegångskostnader
38 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.
På dessa grunder beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:
Artiklarna 39 EG och 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen utgör hinder för en nationell kollektivavtalsbestämmelse, enligt vilken storleken av en social förmån, såsom övergångsstödet, som utbetalas av anställningsmedlemsstaten, beräknas på så sätt att ett fiktivt avdrag görs för skatt på inkomst av tjänst enligt bestämmelserna i denna stat vid fastställelse av beräkningsunderlaget för nämnda stöd, trots att liknande löner och andra

Underskrifter
1 – Rättegångsspråk: tyska.